

STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 REGON 260199276 NIP 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 01.08.2016 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

za pośrednictwem

Samorządowego Kolegium Odwoławczego

w Słupsku

Skarga na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Słupsku

z dnia 02.12.2015 r., znak: SKO.463.11.2015

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, KRS 0000292939, organizacja pożytku publicznego, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, uczestnik postępowania na prawach strony, składa skargę na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Słupsku (zwanego dalej: SKO) z dnia 02.12.2015 r., znak: SKO.463.11.2015 (doręczoną dnia 30.06.2016 r.), utrzymującą w mocy decyzję Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 09.10.2015 r., znak: RR.6233.2.2015, odmawiającą wydania decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska nr 1/2010, z dnia 28.04.2010 r., zezwalającą Sławomirowi Twardziakowi na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Kwestionowanej decyzji skarżący zarzuca:

1. naruszenie przepisów art. 7, 8, 11 i 107 k.p.a., poprzez brak zawarcia w decyzji uzasadnienia dla podjętego rozstrzygnięcia;
2. naruszenie przepisu art. 138 § 2 k.p.a., poprzez utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji, pomimo iż została ona wydana z naruszeniem przepisu art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (zwanej dalej: u.c.p.g.).

Uzasadnienie

1.

Wbrew pozorom, skarżona decyzja pozbawiona jest merytorycznej treści, a więc faktycznie nie posiada uzasadnienia. SKO w ogóle nie uzasadniło swojego stanowiska, tj. nie zbadalo, czy przedsiębiorca narusza, czy też nie, warunki udzielonego zezwolenia oraz nie przedstawiło wyników tego badania. SKO ograniczyło się bowiem do zreferowania postępowania sądownoadministracyjnego w sprawie cofnięcia zezwolenia dla przedsiębiorcy prowadzącego schronisko w Wojtyszkach, wraz ze wskazaniem wyrażonego na gruncie tej sprawy stanowiska Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 17.03.2015 r., sygn. akt. II OSK 2136/13). Następnie SKO przytoczyło materiał dowodowy zgromadzony przez Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska. „Uzasadnienie” decyzji kończy się jednym zdaniem, jakoby przedsiębiorca, wbrew twierdzeniom skarżącego, nie naruszał warunków zezwolenia.

SKO w żaden sposób nie komentuje cytowanego poglądu NSA, nie zwalcza go i nie podnosi kontrargumentów przemawiających za odmiennym rozumieniem „obszaru działalności objętej zezwoleniem” przy prowadzeniu schronisk dla zwierząt. Domniemywać więc można, że z takim stanowiskiem NSA się zgadza i przyjmuje za własne. Z kolei okoliczności przyjmowania przez przedsiębiorcę do schroniska w Małoszycach psów spoza Gminy Nowa Wieś Lęborska SKO potwierdza zgromadzonym przez organ I instancji materiałem dowodowym. Jednak pomimo ustalonego i niekwestionowanego przez nikogo oczywistego stanu faktycznego, rozstrzygnięcie podjęte przez SKO jest całkowicie sprzeczne z wcześniej cytowanym przez nie poglądem NSA. Tajemnicą pozostają więc przesłanki, którymi SKO kierowało się przy załatwieniu sprawy. Brak merytorycznego uzasadnienia decyzji stanowi nie tylko naruszenie art. 7, 8, 11 i 107 k.p.a., ale, co najistotniejsze, uniemożliwia rzeczową polemikę z kwestionowanym rozstrzygnięciem.

2.

SKO naruszyło przepis art. 138 § 2 k.p.a., gdyż błędnie nie dopatrzyło się, że decyzja organu I instancji wydana została z naruszeniem przepisu art. 9 ust. 2 u.c.p.g.

Decyzja SKO o utrzymaniu w mocy odmowy cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska, powołuje się na materiał dowodowy przedłożony przez Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska, który - zdaniem SKO - *pozwala na stwierdzenie, że Przedsiębiorca p. Sławomir Twardziak (...), odławiając bezdomne zwierzęta z terenów innych gmin niż Gmina Nowa Wieś Lęborska (...), nie narusza warunków zezwolenia (...), a tym samym brak jest podstaw faktycznych i prawnych do uwzględnienia odwołania strony* (ostatnie zdanie „uzasadnienia”).

Wskazany materiał dowodowy obejmuje cztery umowy S. Twardziaka z gminami: Cewice, Miasto Reda, Potęgowo oraz Czarna Dąbrówka. Ponadto obejmuje trzy decyzje o udzieleniu S.

Twardziakowi zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie gmin Czarna Dąbrówka, Cewice, oraz Miasta Lębork.

Powołany przez SKO fakt, że S. Twardziak zawarł umowy cywilno-prawne z szeregiem ościennych gmin nie świadczy o tym, że działał w zakresie udzielonego mu zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt. Wręcz przeciwnie - zawarcie i wykonywanie takich umów świadczy o tym, że naruszył warunki udzielonego mu zezwolenia. Odmienne rozumowanie SKO jest całkowicie nie do przyjęcia z powodów czysto logicznych.

U.c.p.g. przewiduje wydawanie przedsiębiorcom zezwoleń na działalność w zakresie „ochrony przed bezdomnymi zwierzętami”, lecz nie precyzuje na czym owa działalność miałaby polegać. Z pewnością jednak nieprawidłowym jest wnioskowanie o działaniu S. Twardziaka w zgodzie z udzielonym zezwoleniem na prowadzenie schroniska z faktu, że szereg gmin udzieliło mu zezwolenia na działalność w zakresie „ochrony przed bezdomnymi zwierzętami”, bowiem przedmiot i zakres obu tych rodzajów zezwoleń nie mają za sobą żadnego związku, gdyż „ochrona przed bezdomnymi zwierzętami” nie ma nic wspólnego z ich „wylapywaniem” (względnie „odławianiem”) do schronisk, o jakim mowa w przepisach ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt (zwanej dalej: u.o.z.), z następujących powodów:

- Wylapywanie bezdomnych zwierząt nie jest działalnością regulowaną i nie wymaga zezwolenia organu gminy, co wynika wprost z treści § 5 ust 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26.08.1998 r. w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt;
- Zadanie gminy „ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na zasadach określonych w przepisach odrębnych” zostało przez ustawodawcę usunięte z katalogu zadań gmin na mocy art. 2 ustawy z dnia 16.09.2011 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (czego ani gminy, ani SKO zdają się nie zauważać), zatem nie pozostaje aktualnie w żadnym związku z zadaniem określonym w u.o.z. jako „zapewnienie bezdomnym zwierzętom opieki oraz ich wylapywanie”;
- Łączenie wylapywania bezdomnych zwierząt celem umieszczenia ich w schronisku z „ochroną przed bezdomnymi zwierzętami” nie ma żadnych podstaw logicznych ani prawnych. Wylapywanie bezdomnych zwierząt i umieszczanie ich w schroniskach jest zadaniem własnym gmin określonym w u.o.z. Celem i dobrem chronionym w tak określonym zadaniu jest dobro samych wylapywanych zwierząt, a nie jakieś inne dobro, które trzeba chronić przed nimi, szczególnie, że schroniska dla zwierząt definiowane są w u.o.z. jako miejsca opieki nad nimi, a nie ochrony przed nimi.

Tym samym, materiał dowodowy, na który powołuje się SKO w żadnej mierze nie uzasadnia tezy orzeczenia, że S. Twardziak odławiając bezdomne zwierzęta z terenów gmin innych niż Gmina Nowa Wieś Lęborska, nie naruszył warunków udzielonego mu zezwolenia na prowadzenie schroniska.

Na marginesie należy podnieść, iż całkowicie niezrozumiały jest zarzut SKO sformułowany pod adresem skarżącego Stowarzyszenia, jakoby nie pojmowało ono sposobu stosowania art. 9 ust. 2 u.c.p.g. Nie jest rolą skarżącego wzywanie przedsiębiorcy do zaniechania naruszania warunków zezwolenia. Organizacja społeczna może jedynie zainicjować takie działanie organu gminy poprzez złożenie w trybie art. 31 § 1 k.p.a. wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia. Trudno więc obciążać skarżące Stowarzyszenie skutkami błędnej oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego dokonanej przez organ gminy, czego efektem było w przedmiotowej sprawie niewezwanie przedsiębiorcy do niezwłocznego zaniechania naruszania warunków określonych w zezwoleniu. Organ I instancji odmówił cofnięcia zezwolenia, a od tej decyzji przysługiwało Stowarzyszeniu prawo złożenia odwołania, co też uczyniło. Tymczasem można odnieść wrażenie, że SKO czyni Stowarzyszeniu zarzut z faktu, że wykorzystało ono swoje uprawnienia jako uczestnik postępowania na prawach strony.

Skarżący posiada status organizacji pożytku publicznego, co wynika ze znajdującego się w aktach sprawy odpisu KRS Stowarzyszenia. Zgodnie z art. 239 § 2 ustawy z dnia 30.08.2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, nie mają obowiązku uiszczania opłat sądowych organizacje pożytku publicznego, działające na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w sprawach własnych, z wyjątkiem spraw dotyczących prowadzonej przez te organizacje działalności gospodarczej. Skarżący nie prowadzi działalności gospodarczej (co również wynika z odpisu KRS).

PREZES
Stowarzyszenia Obrona Zwierząt
Agnieszka Lechowicz

W załączniku:

- odpis skargi